ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Michala Bobka v právní věci žalobce: **Autometal, spol. s r. o.,** se sídlem Zalužany 99, zastoupený Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem náměstí T. G. Masaryka 153, Příbram, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel,** se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2020, č. j. 8 Af 22/2017 - 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2016, č. j. 11. 4. 2017, č. j. 24372/2017-900000-304.1 (dále též „napadené rozhodnutí"), žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále též „celní úřad") ze dne 2. 11. 2016, č. j. 140481-9/2016-510000-11 (dále též „prvostupňové rozhodnutí"). Tímto celní úřad doměřil žalobci clo ve výši 5 337 Kč, a to z důvodu, že dovezené zboží má být správně sazebně zařazeno do podpoložky kombinované nomenklatury 8708 92 99 a podpoložky Taricu 00 se sazbou dovozního cla 3,5 % a nikoliv do původně deklarované podpoložky kombinované nomenklatury 7325 10 00 a podpoložky Taricu 00 se sazbou dovozního cla 1,7 %. Žalobce zařadil zboží popsané jako „Sběrné potrubí z litiny využívané v automobilovém průmyslu" do podpoložky KN 7325 10 00 jako „*Ostatní výrobky odlité ze železa nebo oceli: – Z nekujné (netvárné) litiny*". Celní úřad však dospěl k závěru, že správné je zařazení do podpoložky KN 8708 92 99 jako „*Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 8701 až 8705: – – Tlumiče výfuku a výfuková potrubí; jejich části a součásti: – – – Ostatní: – – – – Části a součásti: – – – – – Ostatní*"

II.

[2] Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu k Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“), který ji shora označeným rozsudkem zamítl jako nedůvodnou. V podané žalobě namítal, že dovážené zboží zásadním způsobem upravuje, a že nemá rysy dokončeného nebo kompletního výrobku. Uvedl, že napadené rozhodnutí je založeno na vadném posouzení, o jaké zboží se jedná. Tvrdil, že potřeba zařadit zboží podle tvrzení žalobce, vyplývá z protokolu o zkoušce č. j. 21542/2015-900000-020 ze dne 5. 6. 2015, ve kterém Celně technická laboratoř (dále též „CTL“) uvedla, že se jedná o výrobek z litiny (co do složení je majoritním prvkem železo) a není v technických možnostech CTL zjistit způsob výroby. Ani je nelze považovat za části, součásti nebo příslušenství motorových vozidel. Navrhl, aby byl proveden jako důkaz v řízení před soudem znalecký posudek znalcem v oboru strojírenství.

[3] Městský soud poukázal na to, že se žalobami žalobce ve skutkově obdobných věcech již opakovaně zabýval. Skutkové totožná věc pak byla řešena v rozsudku ze dne 2. 8. 2018, sp. zn. 3 Af 60/2016, kdy Městský soud v Praze zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Generálního ředitelství, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu. Se závěry městského soudu se Nejvyšší správní soud ztotožnil v rozsudku ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 Afs 294/2018 - 38.

[4] Městský soud stejně jako žalovaný vycházel z vlastností a účelu dovezeného zboží. Z protokolu o zkoušce CTL ze dne 5. 6. 2015, č. j. 21542/2015-900000-020, vyplývá, že zboží je vyrobené z litiny (majoritní prvek železo), a že nelze zjistit způsob jeho výroby. Shodně konstatoval, že zboží je dováženo jako zcela zhotovené, potrubí má specifický tvar (jeden otvor na straně jedné a čtyři větve na straně druhé), dotčený výrobek je katalyzátor pro automobily, a u žalobce dochází pouze k jeho smontování (svaření) s ostatními částmi katalyzátorů. Shledal, že posuzovanému výrobku tedy zcela odpovídá zařazení do podpoložky KN 8708 92 99 jako *„Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 8701 až 8705: – – Tlumiče výfuku a výfuková potrubí; jejich části a součásti: – – – Ostatní: – – – – Části a součásti: – – – – – Ostatní“*.

[5] V projednávané věci neshledal městský soud důvod odchýlit se od závěrů dříve vyslovených v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2018 potvrzeného Nejvyšším správním soudem. Současně poukázal i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 - 40. Rovněž nevyhověl návrhu žalobce na provedení důkazu znaleckým posudkem.

III.

[6] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Městský soud nesprávně posoudil, zda zboží, které dováží, patří mezi části, součásti a příslušenství motorových vozidel, nebo mezi ostatní výrobky ze železa nebo oceli. Je i nadále přesvědčen, že z úkonů provedených v rámci zjišťování, popisu, vlastností a účelu použití dovezeného zboží

vyplynulo, že předmětné zboží nelze zařadit do podpoložek uváděných celním úřadem, nýbrž do podpoložek původně deklarovaných stěžovatelem. V tomto poukazoval zejména na protokol CTL o zkoušce ze dne 5. 6. 2015, č. j. 21542/2015-900000-020, z něhož je zcela zřejmé, že se jedná o výrobky z litiny, přičemž majoritním prvkem z hlediska složení je železo, což jen potvrzuje správnost jeho tvrzení, že se v daném případě jedná o výrobky ze železa nebo oceli.

[7] Namítá, že se jedná o zboží, které je nutné dále zpracovat, protože před zpracováním zboží nemá jasně daný účel použití. Toto následné zpracování spočívá ve svařování poměrně složitým způsobem (tzv. metodou TIG), v montování a další úpravě. U daného zboží je nutné provést významné úkony směřující k úpravě zboží, aby mohlo být použito do motorového vozidla, a takovéto zboží musí sloučit s ještě další komponentou. Stěžovatelův výrobní postup není založen na jednoduché montáži dané komponenty, ale potřebný komponent je třeba svařit do hotového výrobku, kdy na proces svařování je nutná homologace, zkoušky a dodržení zákonem předepsaných parametrů. Nejedná se tedy o pouhé zabudování komponentu do motorového vozidla. Z těchto důvodů odmítá, že by dovážené zboží již mělo podstatné rysy dokončeného výrobku.

[8] Městský soud dále pochybil, pokud rozhodl, že není potřeba provést důkaz znaleckým posudkem a nepoložil znalci dotazy, jaké vlastnosti má dovážené zboží a zda může samo o sobě plnit jakýkoliv účel v motorovém vozidle, případně jaké úkony je třeba vykonat, aby se z dovezeného zboží stal dokončený výrobek schopný plnit plnohodnotnou funkci v osobním automobilu. Současně se ani nevypořádal s argumentací stěžovatele poukazující na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 As 59/2003. Městský soud měl nechat zpracovat znalecký posudek.

[9] Stejně tak městský soud postupoval v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 Afs 27/2012 - 37, z něhož vyplývá, že při zařazování zboží do celního sazebníku je nutné vycházet prvotně ze znění čísel a poznámek tak, jak to vyplývá ze znění prvního výkladového pravidla. Při posouzení, do kterého čísla podle práva náleží předmětné zboží, které by při zdůraznění jedné ze dvou funkcí či účelu náleželo do více různých čísel, je přitom nutno zohlednit zejména funkci, jež je převažující či prvotní, a to obzvláště tehdy, je-li převažující či prvotní funkce dobře identifikovatelná. Kdyby městský soud respektoval závěry uvedené v citovaném rozhodnutí, nemohl by dospět k závěru, že předmětné zboží mělo být zařazeno do podpoložky KN 8708 92 99 a podpoložky Taric 00.

[10] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[11] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel pouze opakuje argumenty uplatněné v žalobě. Tvrdí, že dováží „obyčejné“ kovové výrobky, které nemají žádnou specifickou funkci, a teprve zpracováním se z nich stávají součásti automobilu. Žalovaný zastává názor, že dané výrobky mají již v okamžiku dovozu jasně daný a úzce vymezený účel použití, kterému jsou na první pohled zcela uzpůsobeny svým tvarem, rozměry, použitým materiálem i způsobem opracování. Z podkladů získaných

od stěžovatele vyplývá, že se jedná o součásti výfukového potrubí specificky určené pro konkrétní typy osobních automobilů. Tyto nelze využít k ničemu jinému a nelze je, bez vynaložení nepřiměřených nákladů, ani přepracovat na výrobky jiné, určené k plnění jiných funkcí. Přibrání znalce považuje za nadbytečné, neboť znalec může zodpovídat pouze otázky skutkové, přičemž skutkový stav dostatečně jasně vyplývá z podkladů poskytnutých stěžovatelem. Sporné je pouze jeho právní posouzení. Není tak zřejmé, na které otázky by měl požadovaný znalecký posudek odpovědět.

[12] Současně připomněl, že se v nyní souzené věci nejedná o osamocený případ. Ve skutkově a právně obdobných věcech téhož stěžovatele, týkajících se *de facto* téhož zboží, se shodnou argumentací stěžovatele zabývaly jak správní orgány obou stupňů, tak soud. Správnost sazebního zařazení, k němuž dospěly, následně opakovaně ve své rozhodovací činnosti potvrdil i Nejvyšší správní soud, konkrétně v rozsudcích ze dne 20. 12. 2018, č. j. 5 Afs 277/2018 - 40, ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 Afs 293/2018 - 39, č. j. 6 Afs 294/2018 - 38 a č. j. 6 Afs 295/2018 - 39, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 7 Afs 322/2018 - 49 a ze dne 9. 9. 2020, č. j. 6 Afs 207/2020 - 37. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

V.

[13] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] S odkazem na vyjádření žalovaného Nejvyšší správní soud předesílá, že o skutkově a právně obdobných věcech téhož stěžovatele (nadto ke kasačním stížnostem téměř doslovného znění) již rozhodoval, a to v rozsudcích ze dne 20. 12. 2018, č. j. 5 Afs 277/2018 - 40, ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 Afs 293/2018 - 39, č. j. 6 Afs 294/2018 - 38 a č. j. 6 Afs 295/2018 - 39, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 7 Afs 322/2018 - 49 a ze dne 9. 9. 2020, č. j. 6 Afs 207/2020 - 37. Od závěrů vyslovených v těchto rozhodnutích nemá Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit ani v nyní projednávané věci a v podrobnostech na ně odkazuje.

[16] Nejvyšší správní soud předesílá, že jádro kasačních námitek směřuje do skutkových závěrů městského soudu, na jejichž základě posoudil správnost zařazení dovážených výrobků pod příslušnou podpoložku kombinované nomenklatury. Stěžovatel v kasační stížnosti nepředkládá žádné nové argumenty, s nimiž by se v odůvodnění napadeného rozsudku nevypořádal již městský soud. Ten v napadeném rozsudku přehledně shrnul relevantní evropskou právní úpravu [zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008, kterým se stanoví celní sazebník a Všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury obsažená v příloze I tohoto nařízení] a také stručně judikaturu Soudního dvora EU (viz bod 26 odůvodnění, na které Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje). Současně poukázal na další obdobná řízení vedená se stejnými účastníky řízení ve skutkově téměř shodných věcech. Městským soudem provedená

interpretace, mj. i za pomoci vzájemné kombinace vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře a vysvětlivek k harmonizovanému systému, je zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 - 40).

[17] Městský soud správně vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 Afs 294/2018 - 38, který uvedl, že *„účel použití výrobku je společně s jeho objektivními charakteristikami a vlastnostmi kritériem pro jeho sazební zařazení. Ztotožnil se se závěry žalovaného, že ze shromážděných podkladů jasně vyplývá, že výrobky, které stěžovatelka dováží, nelze použít k ničemu jinému než ke smontování s ostatními díly a následnému namontování do konkrétních typů osobních automobilů. Jde o části nebo součásti vytvářející jeden celek, pro jehož funkci jsou nepostradatelné, tento celek je charakteristický účelem svého použití, který je předem daný (jiné využití nepřipadá v úvahu).“* Zpracování, které stěžovatelka provádí (svařování jednotlivých komponent, lisování nebo montování), stejně jako následné činnosti (dotvarování, kontrola, testování, antikorozní nátěr, tlakové testy, značení a balení), nemají podstatný vliv na vymezený charakter výrobků, neboť je-li výrobek předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, pak se části budoucího výrobku zařazují stejně jako kompletní výrobek, k jehož výrobě slouží.

[18] Stěžovatel tuto myšlenkovou konstrukci nevyvrací. Netvrdí například, že by rozhodujícím kritériem pro zařazení výrobku mělo být ve skutečnosti jeho materiálové složení bez ohledu na jeho účel. Naznačuje však, že by účel zboží měl být určen bez přihlédnutí k tomu, k výrobě jakého finálního produktu toto zboží slouží. Nepoukazuje přitom na žádný konkrétní právní předpis či soudní rozhodnutí, které by svědčilo v jeho prospěch.

[19] Za nepřípadný považuje zdejší soud odkaz stěžovatele na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 Afs 27/2012 - 37, č. 2772/2013 Sb. NSS. Věc řešená v tomto rozsudku se totiž týkala zařazení kompletního výrobku, který plnil dvě různé funkce (kapesní počítač vybavený GPS navigací). Nejvyšší správní soud zde dospěl k závěru, že při jeho zařazení je třeba zohlednit zejména funkci, jež je převažující či prvotní. Naproti tomu v nyní projednávané věci stěžovatel netvrdí, že by finální výrobek, který ze zboží, jež dováží, má vzniknout, měl plnit více funkcí, z nichž by bylo třeba zvolit tu, která je prvotní či převažující. Náhled městského soudu, že části sloužící k montáži celku je třeba zařadit jako finální výrobek, jestliže jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro tento finální výrobek, je tak třeba považovat za správný. S tímto závěrem městského soudu lze souhlasit.

[20] Ani z hlediska skutkového stěžovatel v kasační stížnosti neuplatnil relevantní námitky, zejména neuvádí, jaký jiný účel by mohlo plnit jím dodávané zboží nazvané *„Ostatní výrobky odlité ze železa nebo oceli: – Z nekujné (netvárné) litiny“*. Stěžovatel netvrdí, že by uvedené výrobky bylo možno použít k montáži jiného typu potrubí než výfukového potrubí osobních automobilů, anebo že by dokonce byly schopny samostatného použití k jinému účelu. Dokonce výslovně uvádí, že bez zapracování do finálního výrobku nemá zboží žádný jasně daný účel použití. Za této situace nelze než souhlasit se závěry městského soudu, že by bylo nadbytečné provádět ve věci znalecký posudek, neboť zde nevznikla pochybnost o skutkovém stavu rozhodném pro posouzení nyní projednávané

věci. Závěr městského soudu o neprovedení tohoto důkazu je tedy správný a řádně odůvodněný. Nejedná se tedy o tzv. opomenutý důkaz.

[21] Pro úplnost Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 10. 9. 2019, sp. zn. III. ÚS 873/19 (ve věci ústavních stížností stěžovatele proti výše zmiňovaným rozsudkům Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Afs 293/2018 - 39, č. j. 6 Afs 294/2018 - 38, č. j. 6 Afs 295/2018 - 39, č. j. 5 Afs 277/2018 - 40 a č. j. 7 Afs 322/2018 - 49), v němž Ústavní soud dospěl k závěru, že správní soudy srozumitelně vysvětlily, proč k zadání vypracování znaleckého posudku nepřistoupily. V této souvislosti uvedl, že otázka, kterou měl dle stěžovatele posoudit znalec, není relevantní, neboť pro celní zařazení zboží není rozhodující skutečnost, zda samotné zboží je schopné plnit konkrétně určený účel v automobilu, nýbrž skutečnost, zda je zboží již před smontováním určeno k tomu, aby společně s dalšími součástmi plnilo konkrétně vymezený účel.

[22] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[23] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2022

David Hipšr
předseda senátu